

Sensizlik

– Mehmet Şaban · 22 Ocak 2012

Karlı bir günde bu şehre
senin için geldim.
ne bu şehir beni sevdi
ne de ben bu şehri.
telefondayım şimdi.
geldiğim sebep
bu şehirden git diyor.
pencereden bakıyorum sonra
bugün de kar yağıyor.
ben Üsküdar'dan bilirim şehrin ışıklarını
bir de otobüs duraklarından
ışıklar sönmüş bugün şehirde
şehir seninle aydınlıktı
şimdi kör karanlık
otel odalarının kirli aynalarında
seyretmedeyim yalnızlığımı şimdilerde
ve ay karanlık gecelerde çıkmaktayım sokağa
ne gece hatırlar beni, ne ben geceyi
bildim, sabah bile seninle olmuştum
sensiz sabah bile kararmıştım
karamsar dudaklardan aydınlık
sözcükler çıkmamıştım
bildim, sensiz yaşamamıştım